

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

offentlige sektors økonomiske vilkår. Jeg nævnte også, at radiorådets opgave som et parlamentarisk kontrolorgan bør præciseres nærmere i loven og dens bemærkninger. Der er efter min opfattelse ingen grund til at tro, at et ansvarligt radioråd ville tillade Danmarks radios økonomi at gå helt på tværs af planlægningen i økonomien i det hele taget. Men det, jeg tror er vigtigt, er, at styringen af Danmarks radio bliver så effektiv som muligt, og det tror jeg opnås bedre ved at give Danmarks radio så stor selvstændighed, som man kan gøre det, end ved at bringe institutionen tættere ind under det statslige. Jeg tror — og det må da nok siges i hele den debat, der føres, for det synes jeg er væsentligt at få understreget — at radioen nok på flere punkter er forud for staten, når det gælder om økonomisk rationel drift. Der har jo fundet rationaliseringsundersøgelser sted inden for Danmarks radio af et firma, der laver tilsvarende undersøgelser af store private virksomheder, og der er meget, der tyder på, at efter at man har sat disse ting i gang, er man ved at nå frem til en effektiv styring, og at man også har den, fordi den skal betragtes som et lukket system i den forstand, at der ikke pludselig kan komme uberegnelige indgreb udefra, men at man har fri adgang til at disponere, når de økonomiske rammer er fastlagt. Men det er klart, at der skal gøres et meget stort og grundigt forarbejde, inden der træffes beslutning om sådanne rammer for Danmarks radios vedkommende.

Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, man skal give en nærmere beskrivelse i en ny lov af radiorådets opgaver, med fremhævelse af rådets funktion som parlamentarisk kontrolorgan, og at man også kunne give en tilsvarende beskrivelse af de arbejdsopgaver, der skal pålægges radiorådets forretningsudvalg.

Jeg ved ikke, hvilke ændringer der skal ske i den nuværende forretningsgang, men jeg tror, det er afgørende, at radiorådet får mulighed for at koncentrere sig om spørgs-

mål af mere principiel rækkevidde og ikke om detailspørgsmål.

Vi har også i dag drøftet, at sammensætningen af det nuværende programudvalg skulle ændres og bestemmelser herom optages i den nye lov. Jeg vil gerne sige med hensyn til det repræsentantskab, som hr. K. Helveg Petersen har talt om, at den tanke, han havde med dette repræsentantskab, i og for sig er imødekømt derved, at vi er gået ind på tanken om at lave disse distriktsprogramudvalg, hvor vi netop får den brede tilslutning, men hvor det ikke bliver på et sådant niveau, at man mister kontakten til de forskellige dele af landet. Det er bl. a. her, man kan få en decentralisering, og jeg tror, at med bestemte opgaver inden for dette vil vi få en bredere dækning, en videre debat, end vi ellers har fået, også, ville jeg tro, mere end i et alt for stort og u håndterligt repræsentantskab.

Med disse programudvalg kommer vi nok ud i den problematik, om man skal følge de distriktsgrænser, som Danmarks radio har lagt, eller om det vil være bedre at holde sig til de nugældende amts- og kommunegrænser, hvor radioens distriktsgrænser går på tværs. Det vil nok, i hvert fald indtil man har udbygget tingene, være bedst at holde sig til amterne.

Der er blevet sagt lidt om ankenævnet, og jeg vil gerne sige, at hvis man går ind på denne tankegang, vil det være i overensstemmelse med en målsætningsparagraf, hvori man siger, at Danmarks radio ikke er nogen egentlig statsinstitution, at flytte denne klageadgang over til et sådant ankenævn. Naturligvis skal radiorådet altid først behandle en klage, men hvis klageren er utilfreds med rådets svar, skal han kunne gå til ankenævnet.

I øjeblikket er folketingets ombudsmand den sidste klageinstans, men hvis man siger, det ikke er et egentligt statsorgan, vil dette falde uden for ombudsmandens område, og så kan man altså lave en særlig ordning dér.

Det ville vel også være rigtigt, at det berigtigelsesnævn, der findes i øjeblikket, så